

ENTREVISTA

► JOSÉ ALFONSO ARREGUI

Torreiciutat i Catalunya

L'any 2009, el Santuari de Torreiciutat (Osca) va rebre 1.704 grups provinents de Catalunya, prop de la meitat del total. L'entorn natural i la proximitat geogràfica fan que el lloc on es venera aquesta advocació mariana de l'Alt Aragó ajudin a tenir una experiència espiritual intensa a tots els que ho desitgin.

Un al·licient més per visitar aquesta casa de la Mare de Déu és, sens dubte, la creació d'una Ruta Mariana que uneix els Santuaris del Pilar, Torreiciutat, Montserrat i Lourdes, a través d'un itinerari de fe guiat per l'espiritualitat i la devoció mariana. José Alfonso Arregui, director de comunicació de Torreiciutat, destaca les 26 advocacions marianes catalanes que fins avui han estat entronitzades i que s'exposen en aquest santuari aragonès.

Per què existeix aquesta relació tan especial entre Catalunya i Torreiciutat?

Ens alegra ser un lloc d'unió, catòlic, que significa precisament *universal*. Quan estimen la Mare, els fills es porten bé. L'impulsor del Santuari, sant Josepmaria Escrivà, sempre va parlar amb orgull de les seves arrels catalanes. I tenim un exemple molt recent: estem molt agraïts de la presència del P. Abat de Montserrat en l'homenatge a la Moreneta que vàrem celebrar el proppassat mes de maig.

ANY LXXII ■ 15 D'AGOST DE 2010 ■ NÚM. 33

Sens dubte, la creació de la Ruta Mariana és una bona via per a l'evangelització. Quins resultats està tenint, fins ara?

L'objectiu és oferir al visitant dels quatre santuaris un itinerari de turisme religiós que li permeti contemplar i gaudir també dels atractius naturals i culturals que existeixen en els seus respectius entorns. Fins ara, la valoració general és positiva.

La vivència de la fe puntual que es desenvolupa en els santuaris és una via evangelitzadora d'allunyats?

Sí. Molts dels visitants queden convertits en pelegrins durant el decurs de la seva visita: Ella s'encarrega de moure els cors. Algunes d'aquestes conversions les expliquen els mateixos interessats, i l'alegria més gran sempre es produeix quan algú, potser després de molts anys d'haver deixat de practicar, s'acosta al sagrament de la confessió i retorna a la casa comú de tots, que és l'Església.

Òscar Bardají i Martín